

1820

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Gruzji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku,

podpisana w Warszawie dnia 5 listopada 1999 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 5 listopada 1999 r. została podpisana w Warszawie Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Gruzji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, w następującym brzmieniu:

UMOWA**MIĘDZY****RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ****A****RZĄDEM GRUZJI****W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA I
ZAPOBIEGANIA UCHYLANIU SIĘ OD OPODATKOWANIA W
ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU I OD MAJĄTKU**

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Gruzji, kierując się pragnieniem rozwijania i umacniania współpracy gospodarczej, naukowo-technicznej i kulturalnej między obu Państwami oraz w celu wyeliminowania podwójnego opodatkowania i zapobieżenia uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, postanowiły zawrzeć niniejszą Umowę, i

uzgodniły, co następuje:

ARTYKUŁ 1**ZAKRES PODMIOTOWY**

Niniejsza Umowa dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

ARTYKUŁ 2**PODATKI, KTÓRYCH DOTYCZY UMOWA**

1. Niniejsza Umowa dotyczy, podatków od dochodu i od majątku, bez względu na sposób ich poboru, które pobiera się zgodnie z ustawodawstwem każdego Umawiającego się Państwa, lub jego jednostek terytorialnych.

2. Za podatki od dochodu i od majątku uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu, od całego majątku albo od części dochodu lub majątku, włączając podatki od zysku z przeniesienia własności majątku ruchomego lub nieruchomego i podatki od ogólnych kwot wynagrodzeń wypłacanych przez przedsiębiorstwa, jak również podatki pobierane od przyrostu majątku.

3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy niniejsza Umowa, należą w szczególności:

a) w Polsce:

- (1) podatek dochodowy od osób prawnych;
- (2) podatek dochodowy od osób fizycznych;
(zwane dalej "podatkiem polskim");

b) w Gruzji:

- (1) podatek dochodowy od osób prawnych;
- (2) podatek dochodowy od osób fizycznych;
(zwane dalej "podatkiem gruzińskim").

4. Niniejsza Umowa będzie miała także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej Umowy będą wprowadzone obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Pod koniec każdego roku, właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się

wzajemnie o wszystkich zasadniczych zmianach, dokonanych w ich odnośnych ustawodawstwach.

ARTYKUŁ 3

OGÓLNE DEFINICJE

1. W rozumieniu niniejszej Umowy, jeżeli z jej kontekstu nie wynika inaczej:

a) określenie "Polska" oznacza w sensie geograficznym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym każdy obszar poza jej wodami terytorialnymi, na którym na mocy ustawodawstwa Rzeczypospolitej Polskiej i zgodnie z prawem międzynarodowym, Rzeczpospolita Polska może sprawować suwerenne prawa do dna morskiego, jego podglebia i ich zasobów naturalnych;

b) określenie "Gruzja" oznacza w sensie geograficznym terytorium w ramach granic państwowych Gruzji, w tym obszar jej wód wewnętrznych i terytorialnych, jak również wyłączną strefę ekonomiczną i szelf kontynentalny nad którymi Gruzja, zgodnie z prawem międzynarodowym i jej ustawodawstwem wewnętrznym sprawuje jurysdykcję, suwerenne prawa i na których ma zastosowanie ustawodawstwo podatkowe Gruzji;

c) określenie "osoba" oznacza osobę fizyczną, spółkę i każde inne zrzeszenie osób;

d) określenie "spółka" oznacza każdą osobę prawną lub inną jednostkę gospodarczą, którą dla celów podatkowych traktuje się jak osobę prawną;

e) określenia „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają zależnie od kontekstu, Rzeczpospolitą Polską lub Gruzję;

f) określenia "przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa" i "przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa" oznaczają odpowiednio, przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;

g) określenie "transport międzynarodowy" oznacza wszelki transport statkiem morskim lub statkiem powietrznym, środkiem transportu samochodowego lub kolejowego eksploatowanym przez

przedsiębiorstwo, którego faktyczny zarząd znajduje się w Umawiającym się Państwie, z wyjątkiem przypadku gdy statek morski lub statek powietrzny albo środek transportu samochodowego lub kolejowego jest eksploatowany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;

h) określenie "faktyczny zarząd" oznacza miejsce, w którym odbywa się faktyczne zarządzanie i kontrola nad spółką, miejsce w którym są podejmowane decyzje na najwyższym szczeblu w sprawach zasadniczych dla zarządzania spółką, miejsce mające zasadnicze znaczenie dla zarządzania spółką z ekonomicznego i funkcjonalnego punktu widzenia oraz miejsce, w którym znajdują się najważniejsze księgi rachunkowe;

i) określenie "właściwy organ" oznacza:

(i) w przypadku Rzeczypospolitej Polskiej - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela;

(ii) w przypadku Gruzji - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela;

j) określenie "obywatel":

(i) osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo Umawiającego się Państwa, oraz

(ii) osobę prawną utworzoną zgodnie z ustawodawstwem obowiązującym w Umawiającym się Państwie.

2. Przy stosowaniu niniejszej Umowy przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej nie zdefiniowane, będzie miało takie znaczenie, jakie przyjmuje się zgodnie z prawem tego Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza Umowa.

ARTYKUŁ 4

MIEJSCE ZAMIESZKANIA LUB SIEDZIBA

1. W rozumieniu niniejszej Umowy określenie "osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie" oznacza każdą osobę, która zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, miejsce faktycznego zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze. Jednakże określenie to nie obejmuje osób, które podlegają opodatkowaniu w tym Umawiającym się Państwie w zakresie dochodu osiąganego tylko ze źródeł znajdujących się w tym Państwie lub z tytułu majątku położonego w tym Państwie.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status określa się według następujących zasad:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma ona silniejsze powiązania osobiste lub gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Umawiającym się Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa przez ponad 183 dni w dowolnym dwunastomiesięcznym okresie zaczynającym się lub kończącym w danym roku;
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obydwu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeżeli zgodnie z punktami od a) do c) nie można ustalić gdzie osoba ma miejsce zamieszkania, to właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną tę sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona siedzibę w tym Państwie, w którym znajduje się jej faktyczny zarząd.

ARTYKUŁ 5

ZAKŁAD

1. W rozumieniu niniejszej Umowy określenie "zakład" oznacza stałą placówkę przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność gospodarcza przedsiębiorstwa.

2. Określenie "zakład" obejmuje w szczególności:

- a) miejsce zarządu,
- b) filię,
- c) biuro,
- d) fabrykę,
- e) warsztat oraz
- f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo każde inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych.

3. Plac budowy lub prace budowlane albo instalacyjne lub związana z nimi działalność nadzorcza i doradcza stanowią zakład tylko wtedy, gdy trwają dłużej niż 6 miesięcy.

4. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, określenie "zakład" nie obejmuje:

- a) użytkowania urządzeń, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub wydawania dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywania zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub wydawania;
- c) utrzymywania zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu przerobu przez inne przedsiębiorstwo;
- d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa każdej innej działalności mającej charakter przygotowawczy lub pomocniczy;
- f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu wykonywania jakiegokolwiek połączenia rodzajów działalności, o których mowa pod literami od a) do e), pod warunkiem jednak, że łączna działalność tej placówki, wynikająca z takiego połączenia rodzajów działalności ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.

5. Jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 6, działa w imieniu przedsiębiorstwa oraz posiada i zwyczajowo wykonuje pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa, to uważa się, że przedsiębiorstwo to, bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, posiada zakład w tym Państwie w zakresie prowadzenia każdego rodzaju działalności, który osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności, wymienionych w ustępie 4, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład zgodnie z postanowieniami niniejszego ustępu.

6. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że wykonuje ono w tym Państwie czynności przez maklera, generalnego przedstawiciela handlowego albo każdego innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem, że te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności zawodowej.

7. Fakt, że spółka, mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność gospodarczą w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza aby jakkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

ARTYKUŁ 6

DOCHODY Z MAJĄTKU NIERUCHOMEGO

1. Dochód, osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochody z gospodarstwa rolnego i leśnego), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie "majątek nieruchomy" posiada takie znaczenie jakie nadaje mu prawo tego Umawiającego się Państwa, na terytorium którego majątek ten jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa do których mają zastosowanie przepisy prawa powszechnego dotyczącego nieruchomości gruntowych, (prawa użytkowania cudzej nieruchomości i płynących z niej dochodów bez spowodowania uszczerbku), jak również prawa do stałych lub zmiennych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji złóż mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych. Statki morskie i powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1, stosuje się do dochodu osiąganego z bezpośredniego użytkowania, dzierżawy, jak również każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

ARTYKUŁ 7

ZYSKI PRZEDSIĘBIORSTW

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam

zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, to zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, jakie mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczenie nakładów ponoszonych dla tego zakładu włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym położony jest zakład, czy gdzie indziej.

4. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, to żadne postanowienie ustępu 2 nie wyklucza ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału; sposób zastosowanego podziału zysku musi jednak taki, aby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w tym artykule.

5. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

6. Przy stosowaniu poprzednich ustępów, ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją dostateczne podstawy aby postąpić inaczej.

7. Jeżeli w zyskach mieszczą się części dochodu, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Umowy, to postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia tego artykułu.

ARTYKUŁ 8

TRANSPORT MIĘDZYNARODOWY

1. Zyski osiągane z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub powietrznych, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się faktyczny zarząd przedsiębiorstwa.

2. Jeżeli faktyczny zarząd przedsiębiorstwa żeglugowego znajduje się na pokładzie statku, to uważa się, że znajduje się ono w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się port macierzysty statku, a jeżeli statek nie ma portu macierzystego, to w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba eksploatująca statek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2, stosuje się również do zysków osiąganych z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

ARTYKUŁ 9

PRZEDSIĘBIORSTWA POWIĄZANE

1. Jeżeli:

a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa ma bezpośredni lub pośredni udział w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

albo

b) te same osoby bezpośrednio lub pośrednio uczestniczą w zarządzaniu, kontroli lub w majątku przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku, między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, różniące się od warunków, które by ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa, to zyski, które osiągnęłoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale których z powodu tych warunków nie osiągnęło, mogą być włączone do zysków tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków własnego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowuje zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa z tytułu których przedsiębiorstwo zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski tak połączone są zyskami, które osiągnęłoby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego Państwa gdyby warunki ustalone między tymi dwoma przedsiębiorstwami były warunkami, które byłyby uzgodnione między przedsiębiorstwami niezależnymi, wówczas to drugie Państwo

dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku nałożonego w tym Państwie od tych zysków. Przy dokonywaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej Umowy, a właściwe organy Umawiających się Państw będą w razie konieczności porozumiewać się ze sobą.

ARTYKUŁ 10

DYWIDENDY

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, takie dywidendy mogą być opodatkowane także w tym Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, lecz jeżeli odbiorca dywidend jest ich faktycznym właścicielem to podatek ten nie może przekroczyć 10 procent kwoty dywidend brutto.

Postanowienia tego ustępu nie naruszają opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których są wypłacane dywidendy.

3. Użyte w tym artykule określenie "dywidendy" oznacza dochód z akcji, korzystania z akcji lub praw, akcji założycieli lub innych praw, z wyjątkiem wierzytelności, do udziału w zyskach, jak również dochód z innych praw spółki, który według prawa Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendę ma siedzibę, jest pod względem podatkowym traktowany jak dochód z akcji.

4. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli osoba uprawniona do tych dywidend, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, działalność gospodarczą przez zakład tam położony, bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Jeżeli spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie osiąga zyski lub dochody w drugim Umawiającym się Państwie, wówczas to drugie Państwo nie może pobierać żadnego podatku od dywidend wypłacanych przez spółkę, z wyjątkiem przypadku gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce

zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie lub gdy udział, z tytułu którego wypłacane są dywidendy, wiąże się rzeczywiście z zakładem lub stałą placówką, które są położone w tym drugim Państwie.

6. Zyski spółki mającej siedzibę w jednym z Umawiających się Państw i prowadzącej działalność gospodarczą w drugim Państwie poprzez położony tam zakład mogą być, po zapłaceniu podatku zgodnie z artykułem 7, opodatkowane od pozostałej części dochodu w tym Umawiającym się Państwie, w którym jest położony zakład i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, lecz stawka pobieranego w ten sposób podatku nie może przekroczyć stawki ustalonej w ustępie 2.

ARTYKUŁ 11

ODSETKI

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i które są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże odsetki mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale jeżeli odbiorca odsetek jest ich faktycznym właścicielem, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 8 procent kwoty brutto tych odsetek.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2, odsetki, które powstają w jednym Umawiającym się Państwie i których odbiorcą i faktycznym właścicielem jest Rząd drugiego Umawiającego się Państwa lub Bank Narodowy (Centralny) tego Państwa, są wolne od opodatkowania w pierwszym Państwie.

4. Użyte w tym artykule określenie "odsetki", oznacza dochód z wszelkiego rodzaju wierzytelności, zarówno zabezpieczonych jak i nie zabezpieczonych hipoteką lub prawem uczestnictwa w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek rządowych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami mającymi związek z takimi pożyczkami, obligacjami lub skryptami dłużnymi. Opłaty karne z tytułu opóźnionej zapłaty nie są uważane za odsetki w rozumieniu tego artykułu.

5. Postanowień ustępu 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli faktyczny właściciel odsetek mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą przez zakład tam położony, bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o

stałą placówkę, która jest w nim położona i jeżeli wierzytelność, z tytułu której wypłacane są odsetki, jest rzeczywiście związana z zakładem lub stałą placówką. W takim przypadku, stosuje się odpowiednio, w zależności od konkretnej sytuacji, postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo lub osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę w związku z działalnością których powstało zadłużenie z tytułu którego są wypłacane odsetki i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

7. Jeżeli między płatnikiem a faktycznym właścicielem odsetek lub między nimi a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego kwota odsetek, mająca związek z roszczeniem wynikającym z długu z tytułu którego są wypłacane, przekracza kwotę, która byłaby uzgodniona między płatnikiem a właścicielem odsetek bez takich powiązań, to postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa i przy uwzględnieniu innych postanowień niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 12

NALEŻNOŚCI LICENCYJNE

1. Należności licencyjne, powstające w Umawiającym się Państwie, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie należności licencyjne mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz jeżeli odbiorca i faktyczny właściciel tych należności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, to ustalony w ten sposób podatek nie może przekroczyć 8 procent kwoty brutto należności licencyjnych.

3. Określenie "należności licencyjne" użyte w niniejszym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności wypłacane za użytkowanie lub prawo do użytkowania wszelkich praw autorskich do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami dla kin, wszelkiego patentu, znaku towarowego,

wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego albo za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego albo za informacje (know-how) związane z doświadczeniem w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.

4. Postanowienia ustępu 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli faktyczny właściciel należności licencyjnych, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą przez zakład w nim położony, bądź wolny zawód za pomocą położonej tam stałej placówki, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne rzeczywiście związane są z działalnością zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio, w zależności od konkretnej sytuacji, postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli ich płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna lub osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę w związku z działalnością których powstał obowiązek zapłaty należności licencyjnych, a należności te są pokrywane przez ten zakład lub stałą placówkę, wówczas uważa się, iż należności licencyjne powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

6. Jeżeli między płatnikiem a odbiorcą należności licencyjnych lub między nimi obydwoma a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego kwota należności licencyjnych mających związek z użytkowaniem, prawem do użytkowania lub informacją, za które jest płacona, przekracza kwotę, którą płatnik i odbiorca będący faktycznym właścicielem uzgodniliby bez tych powiązań, to postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej drugiej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 13

ZYSKI Z PRZENIESIENIA WŁASNOŚCI MAJĄTKU

1. Zyski osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia własności majątku nieruchomego, o

którym mowa w artykule 6 i położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Zyski z przeniesienia własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, albo z przeniesienia własności majątku ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie dla wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami z przeniesienia własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Zyski osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia tytułu własności statków morskich lub statków powietrznych, środków transportu samochodowego lub kolejowego, eksploatowanych w transporcie międzynarodowym oraz majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich środków transportu, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie.

4. Zyski osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia własności akcji lub innych praw w spółce, której mienie składa się bezpośrednio lub pośrednio, w większości z majątku nieruchomego położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

5. Zyski z przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku innego niż wymieniony w ustępach 1, 2, 3 i 4, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

ARTYKUŁ 14

WOLNE ZAWODY

1. Dochód, który osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywania wolnego zawodu albo innej działalności o samodzielnym charakterze, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że osoba ta, w celu wykonywania swojej działalności, posiada stałą placówkę w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli posiada ona taką stałą placówkę, to dochód może być opodatkowany w drugim Państwie, jednak tylko w takim zakresie, w jakim może być przypisany tej stałej placówce.

2. Określenie "wolny zawód" obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów, dentystów, księgowych i audytorów.

ARTYKUŁ 15

PRACA NAJEMNA

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 16, 17 i 19, płace, uposażenia i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to otrzymywane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenia, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 90 dni podczas każdego dwunastomiesięcznego okresu, i
- b) wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, i
- c) wynagrodzenia nie są ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, wynagrodzenia uzyskiwane z pracy najemnej wykonywanej na pokładzie statku morskiego lub statku powietrznego eksploatowanego w transporcie międzynarodowym przez przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa, mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się faktyczny zarząd przedsiębiorstwa.

ARTYKUŁ 16**WYNAGRODZENIA DYREKTORÓW**

Wynagrodzenia i inne podobne należności, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu udziału w zarządzie spółki lub innych analogicznych organach spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

ARTYKUŁ 17**ARTYŚCI I SPORTOWCY**

1. Bcz względu na postanowienia artykułów 14 i 15, dochód uzyskany z tytułu działalności artystycznej (przez artystę scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka) oraz przez sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód mający, związek z osobiście wykonywaną działalnością takiego artysty lub sportowca nie przypada temu artyście lub sportowcowi lecz innej osobie, dochód taki, bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, dochód, o którym mowa w tym artykule jest zwolniony z opodatkowania w tym Umawiającym się Państwie, w którym prowadzona jest działalność artysty lub sportowca, jeżeli taka działalność artysty lub sportowca jest finansowana w znacznym stopniu (powyżej 50%) z funduszy drugiego Umawiającego się Państwa lub jeżeli taka działalność jest prowadzona na podstawie umowy międzyrządowej o współpracy kulturalnej zawartej między obu Umawiającymi się Państwami.

ARTYKUŁ 18**EMERYTURY I RENTY**

Z uwzględnieniem postanowień artykułu 19 ustęp 2, emerytury i inne podobne wynagrodzenia wypłacane z tytułu poprzedniej pracy najemnej, osobie

mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, z którego one pochodzą.

ARTYKUŁ 19

FUNKCJE PUBLICZNE

1. Wynagrodzenia, inne niż emerytura, wypłacane przez Umawiające się Państwo lub jego jednostkę terytorialną jakiejkolwiek osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa lub jego jednostki terytorialnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie;
2. Jednakże wynagrodzenia takie podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi są świadczone w tym Państwie, a osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania w tym Państwie:
 - i) jest obywatelem tego Państwa, lub
 - ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.
3. Jakakolwiek emerytura, wypłacana przez to Państwo lub jego jednostkę terytorialną albo z funduszy utworzonych przez to Państwo lub jego jednostkę terytorialną, osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa lub jego jednostki terytorialnej, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie. Jednakże taka emerytura podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba fizyczna posiada w nim miejsce zamieszkania i jest obywatelem tego Państwa.
4. Postanowienia artykułów 15, 16 i 18 stosuje się do wynagrodzeń i emerytur z tytułu świadczonych usług pozostających w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez Umawiające się Państwo lub jego jednostkę terytorialną.

ARTYKUŁ 20

STUDENCI

Świadczenia otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta, ucznia lub praktykanta, który przebywa w Umawiającym się Państwie wyłącznie w celu kształcenia się, odbywania praktyki lub szkolenia, a który ma lub bezpośrednio przed przybyciem do tego Państwa miał miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym Państwie, jeżeli świadczenia te pochodzą ze źródeł położonych poza tym Państwem.

ARTYKUŁ 21**PROFESOROWIE, NAUCZYCIELE I PRACOWNICY NAUKOWO-BADAWCZY**

1. Wynagrodzenia uzyskiwane przez profesora, nauczyciela lub pracownika naukowo-badawczego, którzy mają lub którzy bezpośrednio przed przybyciem do jednego Umawiającego się Państwa mieli miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, a przebywają w pierwszym Państwie wyłącznie w celu nauczania lub prowadzenia prac badawczych na uniwersytecie, szkole wyższej lub zakładzie oświatowym lub placówce badawczej uznanej przez Rząd pierwszego Umawiającego się Państwa, przez okres nie przekraczający dwóch lat, nie podlegają opodatkowaniu w tym pierwszym Państwie.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mają zastosowania do dochodów z prac badawczych, jeżeli prace te nie są podejmowane w interesie publicznym, ale głównie w celu osiągnięcia osobistych korzyści przez określoną osobę lub osoby.

ARTYKUŁ 22**INNE DOCHODY**

1. Części dochodów osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, które nie zostały objęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej Umowy, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowień ustępu 1 nie stosuje się do dochodów nie będących dochodami z majątku nieruchomego określonego w artykule 6 ustęp 2, jeżeli osoba uzyskująca takie dochody, posiadająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie działalność gospodarczą przez zakład tam położony lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód, w oparciu o stałą placówkę tam położoną i gdy prawa lub dobra z tytułu których wypłacany jest dochód, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

ARTYKUŁ 23**MAJĄTEK**

1. Majątek w postaci mienia nieruchomego, o którym mowa w artykule 6, będący własnością osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się

Państwie, a położony w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Majątek w postaci mienia ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie lub mienie ruchome należące do stałej placówki, którą osoba, mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, posiada w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

3. Majątek w postaci statków morskich lub statków powietrznych, eksploatowanych w transporcie międzynarodowym, jak również mienie ruchome służące do eksploatacji takich statków morskich lub powietrznych, podlega opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

4. Majątek w postaci akcji lub innych praw w spółce, której majątek składa się głównie z nieruchomości położonych w Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie.

5. Wszelkie inne części majątku osoby, mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie.

ARTYKUŁ 24

METODY UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie osiąga dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy może być opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie, to pierwsze Państwo zezwoli na:

- a) odliczenie od podatku od dochodu tej osoby kwoty równej podatkowi od dochodu zapłaconemu w tym drugim Państwie;
- b) odliczenie od podatku od majątku tej osoby kwoty równej podatkowi od majątku zapłaconemu w tym drugim Państwie.

Takie odliczenie nie może jednak przekroczyć tej części podatku od dochodu i majątku, obliczonej przed dokonaniem odliczeń od podatku od dochodu i majątku, która zależnie od okoliczności, może podlegać opodatkowaniu w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie jest zwolniony od podatku w tym Państwie, to jednak Państwo to, przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu lub majątku tej osoby, może uwzględnić zwolniony od opodatkowania dochód lub majątek.

ARTYKUŁ 25

RÓWNE TRAKTOWANIE

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa, a w szczególności w związku z ich miejscem zamieszkania. Niniejsze postanowienie stosuje się również - bez względu na postanowienia artykułu 1 - do osób, które nie mają miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

2. Osoby nie posiadające obywatelstwa, mające miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, nie będą poddani w żadnym Umawiającym się Państwie opodatkowaniu i związanym z nim obowiązkom innym lub bardziej uciążliwym, niż opodatkowanie lub związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani obywatele tego Państwa, w tych samych okolicznościach.

3. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa, prowadzących taką samą działalność. Postanowienie to nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielenia osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym, jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek podatkowych, z uwagi na stan cywilny i rodzinny, których udziela ono osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

4. Z wyjątkiem przypadku stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1, artykułu 11 ustęp 6 lub artykułu 12 ustęp 4, odsetki, należności licencyjne i inne koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, są odliczane przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym wymienionym Państwie. Podobnie zobowiązania przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa,

zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedziby w drugim Umawiającym się Państwie, są odliczane przy określaniu podlegającego opodatkowaniu majątku tego przedsiębiorstwa, na takich samych warunkach, jakby były one zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym Państwie.

5. Przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, którego majątek w całości lub w części jest własnością jednej lub więcej osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo jest przez te osoby kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

6. Bez względu na postanowienia artykułu 2, postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie do wszystkich podatków, bez względu na ich rodzaj i nazwę.

ARTYKUŁ 26

PROCEDURA WZAJEMNEGO POROZUMIEWANIA SIĘ

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie jest zdania, że czynności jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Umowy, to może ona, niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 25 ustęp 1, właściwemu organowi Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa powinna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od pierwszego urzędowego zawiadomienia o czynności pociągającej za sobą opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Umowy.

2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sam spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa, aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą Umową. Osiągnięte porozumienie podlega wykonaniu bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwa wewnętrzne Umawiających się Państw.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu Umowy. Mogą one także porozumiewać się wzajemnie co do sposobu zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane w niniejszej Umowie.

4. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą porozumiewać się ze sobą bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach objętych postanowieniami poprzednich ustępów. Jeżeli zaistnieje potrzeba ustnej wymiany poglądów, to taka wymiana poglądów może się odbyć w ramach Komisji złożonej z przedstawicieli właściwych organów Umawiających się Państw.

ARTYKUŁ 27

WYMIANA INFORMACJI

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały informacje, konieczne do stosowania postanowień niniejszej Umowy, a także informacje o ustawodawstwie wewnętrznym Umawiających się Państw, w odniesieniu do podatków objętych niniejszą Umową w zakresie, w jakim opodatkowanie przewidziane w tym ustawodawstwie nie jest sprzeczne z Umową.

Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułu 1. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane przy zastosowaniu ustawodawstwa wewnętrznego tego Państwa i będą udzielane tylko osobom i władzom (w tym sądowym albo organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków objętych Umową. Takie osoby lub organy mogą wykorzystywać te informacje wyłącznie w tych celach. Mogą one ujawniać te informacje w postępowaniu sądowym lub w wydawanych orzeczeniach.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do:

- a) stosowania środków administracyjnych w celu udzielenia informacji, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstw lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z polityką państwa.

ARTYKUŁ 28

CZŁONKOWIE MISJI DYPLMATYCZNYCH I PRZEDSTAWICIELSTW KONSULARNYCH

Żadne postanowienia niniejszej Umowy nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących misjom dyplmatycznym lub urzędom konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

ARTYKUŁ 29

ZMIANY I UZUPEŁNIENIA

Niniejsza Umowa może być zmieniona lub uzupełniona za zgodą Umawiających się Państw w formie oddzielnego protokołu, który będzie stanowił integralną część niniejszej Umowy po spełnieniu przez każdą stronę procedur wymaganych dla wejścia w życie takich zmian i uzupełnień.

ARTYKUŁ 30

WEJŚCIE W ŻYCIE

1. Niniejsza Umowa wejdzie w życie po pisemnym notyfikowaniu sobie przez Umawiające się Państwa o spełnieniu ich wewnętrznych procedur niezbędnych dla wejścia w życie niniejszej Umowy.

2. Niniejsza Umowa wejdzie w życie w dniu otrzymania noty późniejszej, o czym mowa w ustępie 1 i jej postanowienia będą miały zastosowanie:

- a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła - do kwot dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym Umowa wejdzie w życie;
- b) w odniesieniu do innych podatków od dochodu i majątku - do podatków naliczanych za każdy rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym Umowa wejdzie w życie.

Artykuł 31

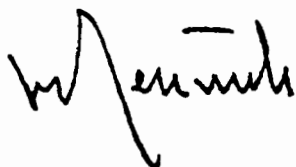
WYPOWIEDZENIE

Niniejsza Umowa pozostaje w mocy do czasu jej wypowiedzenia przez jedno z Umawiających się Państw. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć niniejszą Umowę, przekazując drogą dyplomatyczną pisemną notę o wypowiedzeniu, co najmniej 6 miesięcy przed końcem każdego roku kalendarzowego. W takim wypadku Umowa przestanie obowiązywać w odniesieniu do podatków za każdy rok finansowy rozpoczynający się po dniu 31 grudnia roku kalendarzowego, w którym została przekazana nota o wypowiedzeniu.

Na dowód czego, przedstawiciele obu Umawiających się Państw, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszą Umowę.

Sporządzono w ...*WARSZAWIE*..... dnia*5 LISTOPADA*.... 1999 roku, w 2 (dwóch) egzemplarzach, każdy w językach polskim, gruzińskim i rosyjskim, przy czym wszystkie teksty mają jednakową moc obowiązującą. W przypadku rozbieżności przy interpretacji Umowy, rozstrzygający będzie tekst rosyjski.

W IMIENIU RZĄDU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W IMIENIU RZĄDU GRUZJI

СОГЛАШЕНИЕ

между Правительством Республики Польша и Правительством Грузии об избежании двойного налогообложения и предотвращения уклонения от уплаты налогов на доходы и на капитал

Правительство Республики Польша и Правительство Грузии, руководствуясь стремлением развивать и укреплять экономическое, научно-техническое и культурное сотрудничество между обоими государствами, и в целях устранения двойного налогообложения и предотвращения от уплаты налогов в отношении налогов на доходы и на капитал, решили заключить настоящее Соглашение и договорились о нижеследующем:

Статья 1

Лица к которым применяется Соглашение

Настоящее Соглашение применяется к лицам, являющимся резидентами одного или обоих Договаривающихся Государств.

Статья 2

Налоги, на которые распространяется Соглашение

1. Настоящее Соглашение применяется к налогам на доходы и на капитал, взимаемым в соответствии с законодательством каждого из Договаривающихся Государств или его административно-территориальным единицей, независимо от способа их взимания.

2. Налогами на доход и на капитал считаются все налоги, взимаемые с общей суммы доходов, с общей суммы капитала или с отдельных их элементов, включая налоги с доходов от отчуждения движимого или недвижимого имущества, налоги, взимаемые с фонда оплаты труда, выплачиваемого предприятиями, а также налоги, взимаемые с доходов от прироста стоимости капитала.

3. Существующими налогами, на которые распространяется настоящее Соглашение, являются в частности:

а) в Польше:

- (1) подоходный налог с юридических лиц;
- (2) подоходный налог с физических лиц;
(в дальнейшем именуемый как "польский налог");

б) в Грузии:

- (1) налог на прибыль (доход) предприятий;
- (2) подоходный налог с физических лиц;
(в дальнейшем именуемый как "грузинский налог").

4. Настоящее Соглашение применяется также к любым идентичным или по существу аналогичным налогам, которые будут взиматься в дополнение к существующим налогам, либо вместо них, после даты подписания настоящего Соглашения. В конце каждого года компетентные органы Договаривающихся Государств будут уведомлять друг друга о принципиальных изменениях, которые будут внесены в их соответствующие законодательства.

Статья 3 Общие определения

1. В целях настоящего Соглашения, если иного не вытекает из контекста, то:

а) термин "Польша", в географическом смысле означает территорию Республики Польша, в том числе каждую территорию вне её территориальных вод, на которой по законодательству Республики Польша и в соответствии с международным правом Польша может осуществлять суверенные права в отношении морского дна, его подпочвы и их природных ресурсов;

б) термин "Грузия", в географическом смысле означает всю территорию в пределах государственных границ Грузии, включая внутренние и территориальные воды, а также исключительную экономическую зону и континентальный шельф, на которые в соответствии с международным правом и национальным законодательством Грузии распространяется юрисдикция, суверенные права и налоговое законодательство Грузии;

с) термин "лицо" включает физическое лицо, компанию или любое другое объединение лиц;

д) термин "компания" означает любое корпоративное образование или любое другое экономическое образование, которые рассматриваются для целей налогообложения как корпоративное образование;

е) термины "одно Договаривающееся Государство" и "другое Договаривающееся Государство" означают Республику Польша или Грузию в зависимости от контекста;

ф) термины "предприятие одного Договаривающегося Государства" и "предприятие другого Договаривающегося Государства" означают соответственно предприятие, управляемое резидентом одного Договаривающегося Государства, и предприятие, управляемое резидентом другого Договаривающегося Государства;

г) термин "международная перевозка" означает любую перевозку морским или воздушным судном, автомобильным или железнодорожным транспортным средством, эксплуатируемым предприятием, фактический руководящий орган которого находится в одном Договаривающемся Государстве, кроме случаев, когда морское или воздушное судно, автомобильный или железнодорожный транспорт эксплуатируется исключительно между пунктами, расположенными в другом Договаривающемся Государстве.

h) термин "фактический руководящий орган" означает место, откуда осуществляется фактическое управление и контроль компании, место где принимаются решения на высшем уровне по важным вопросам, существенным для управления компании, место, играющее основную роль в управлении компанией с экономической и функциональной точки зрения и место, в котором находятся самые важные бухгалтерские книги;

i) термин "компетентный орган" означает:

i) в Республике Польша - Министр финансов Польши или уполномоченный им представитель;

ii) в Грузии - Министр финансов Грузии или уполномоченный им представитель;

j) термин "национальное лицо" означает:

i) любое физическое лицо, имеющее гражданство Договаривающегося Государства;

ii) любое юридическое лицо, получившее свой статус, в соответствии действующим законодательством Договаривающегося Государства.

2. При применении настоящего Соглашения Договаривающимся Государством любой не определенный в нем термин, будет иметь то значение, которое придается ему законодательством этого Государства в отношении налогов, на которые распространяется настоящее Соглашение, если из контекста не вытекает иное.

Статья 4

Резидент

1. В целях настоящего Соглашения термин "резидент одного Договаривающегося Государства" означает лицо, которое по законодательству этого Государства подлежит налогообложению в нем на основании местожительства, постоянного местопребывания, места нахождения фактического руководящего органа и другого аналогичного критерия. Однако, этот термин не включает лицо, которое подлежит налогообложению в этом Государстве, только в отношении доходов из источников в этом Государстве или в отношении находящегося в нем имущества.

2. В случае, когда в соответствии с положениями пункта 1 физическое лицо является резидентом обоих Договаривающихся Государств, его статус определяется следующим образом:

а) оно считается резидентом того Государства, в котором оно располагает постоянным жильем, если оно располагает постоянным жильем в обоих Государствах, оно считается резидентом того Государства, в котором оно имеет более тесные личные и экономические связи, (центр жизненных интересов);

b) если Государство, в котором оно имеет центр жизненных интересов, не может быть определено, или если оно не располагает постоянным жильем ни в одном из этих Государств, оно считается резидентом того Государства, где оно обычно проживает больше 183 дней в любом 12 месячном периоде который начинается или заканчивается в этом году;

c) если оно обычно проживает в обоих Государствах, либо ни в одном из них, оно считается резидентом того Государства, национальным лицом которого оно является;

d) если в соответствии с подпунктом a) – c) статус резидента не может быть определен, то компетентные органы Договаривающихся Государств решают этот вопрос по взаимному согласию.

3. Если согласно положений пункта 1 лицо, не являющееся физическим лицом, является резидентом обоих Договаривающихся Государств, оно будет считаться резидентом того государства, в котором расположен его фактический руководящий орган.

Статья 5 Постоянное учреждение

1. В целях настоящего Соглашения термин "постоянное учреждение" означает постоянное место деятельности, через которое полностью или частично осуществляется экономическая деятельность предприятия.

2. Термин "постоянное учреждение", в частности, включает:

- a) место управления;
- b) филиал;
- c) офис ;
- d) фабрику;
- e) мастерскую;
- f) шахту, нефтяную или газовую скважину, карьер или другое место добычи природных ресурсов.

3. Строительная площадка, строительный, монтажный или сборочный объект, или связанная с ними надзорная или консультационная деятельность, являются постоянным учреждением, если они существуют более 6 месяцев;

4. Несмотря на предыдущие положения настоящей статьи, термин "постоянное учреждение" не включает:

(a) использование сооружений и оборудования исключительно для целей хранения и демонстрации или поставки товаров или изделий, принадлежащих предприятию;

(b) содержание запасов товаров или изделий, принадлежащих предприятию исключительно для целей хранения и демонстрации или поставки;

(c) содержание запасов товаров или изделий, принадлежащих предприятию исключительно для целей переработки их другим предприятием;

(d) содержание постоянного места деятельности исключительно для целей закупки товаров или изделий, или для сбора информации для предприятия;

(е) содержание постоянного места деятельности исключительно в целях осуществления для предприятия любой другой деятельности подготовительного или вспомогательного характера ;

(f) содержание постоянного места деятельности исключительно для осуществления любой комбинации видов деятельности, перечисленных в подпунктах с (а) до (е), при условии, что совокупная деятельность постоянного места деятельности, возникающая в результате такой комбинации, имеет подготовительный или вспомогательный характер.

5. Несмотря на положения пунктов 1 и 2, если лицо - иное чем, агент с независимым статусом, о котором говорится в пункте 6, действует от имени предприятия и имеет и обычно использует, в Договариваемом Государстве полномочия заключать контракты от имени предприятия, то это предприятие рассматривается как имеющее постоянное учреждение в этом Государстве в отношении любой деятельности, которую это лицо осуществляет для предприятия, за исключением, если деятельность этого лица ограничивается той, что указана в пункте 4, которая, если и осуществляется через постоянное место деятельности, не превращают это постоянное место деятельности в постоянное учреждения согласно положениям этого пункта.

6. Предприятие не рассматривается как имеющее постоянное учреждение в Договариваемом Государстве только если оно осуществляет предпринимательскую деятельность в этом Государстве через брокера, комиссионного агента или любого другого агента с независимым статусом при условии, что эти лица действуют в рамках своей обычной деятельности.

7. Тот факт, что компания, являющаяся резидентом Договариваемого Государства, контролирует или контролируется компанией, которая является резидентом другого Договариваемого Государства, или которая осуществляет экономическую деятельность в этом другом Государстве (либо через постоянное учреждение либо каким-либо другим образом), сам по себе не превращает одну из этих компаний в постоянное учреждение другой компании.

Статья 6

Доходы от недвижимого имущества

1. Доходы, получаемые резидентом Договариваемого Государства от недвижимого имущества (включая доходы от сельского или лесного хозяйства), находящегося в другом Договариваемом Государстве, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Термин "недвижимое имущество" имеет то значение, которое он имеет по законодательству Договариваемого Государства, в котором находится рассматриваемое имущество. Этот термин в любом случае включает имущество, вспомогательное по отношению к недвижимому имуществу, скот и

оборудование, используемые в сельском и лесном хозяйстве, права, к которым применяются положения общего права в отношении земельной собственности, изуфрукт (право пользования чужой собственностью и доходами от нее без причинения ущерба) недвижимого имущества и права на переменные и фиксированные платежи, выплачиваемые в качестве компенсации за разработку, или права на разработку минеральных ресурсов, источников и других природных ископаемых. Морские, воздушные суда не рассматриваются в качестве недвижимого имущества.

3. Положения пункта 1 применяются к доходам, получаемым от прямого использования, сдачи в аренду или использования в любой другой форме недвижимого имущества.

4. Положения пунктов 1 и 3 применяется также к доходам от недвижимого имущества предприятия и к доходам от недвижимого имущества, используемого для оказания независимых личных услуг.

Статья 7

Прибыль от экономической (предпринимательской) деятельности

1. Прибыль предприятия Договаривающегося Государства облагается налогами только в этом Государстве, если только такое предприятие не осуществляет экономическую (предпринимательскую) деятельность в другом Договаривающемся Государстве через расположенное в нем постоянное учреждение. Если предприятие осуществляет экономическую деятельность таким образом, то его прибыль может облагаться налогами в другом Государстве, но только в той части, которая относится к этому постоянному учреждению;

2. С учетом положений пункта 3, в случае, когда предприятие одного Договаривающегося Государства осуществляет экономическую (предпринимательскую) деятельность в другом Договаривающемся Государстве через находящееся там постоянное учреждение, то в каждом Договаривающемся Государстве к этому постоянному учреждению относится прибыль, которую оно могло бы получить, если бы оно было бы обособленным и отдельным предприятием, занятым такой же или аналогичной деятельностью, при таких же или аналогичных условиях и действовало совершенно независимо от предприятия, постоянным учреждением которого оно является.

3. При определении прибыли постоянного учреждения допускается вычет расходов, понесенных для целей такого постоянного учреждения, включая управленческие и общие административные расходы, независимо от того, понесены ли эти расходы в Государстве, где находится постоянное учреждение, или за его пределами.

4. Поскольку определение в Договаривающемся Государстве прибыли, относящейся к постоянному учреждению на основе пропорционального распределения общей суммы прибыли его различным подразделениям, является

обычной практикой, ничто в пункте 2 не мешает Договаривающемуся Государству определять налогооблагаемую прибыль посредством такого распределения, как это принято на практике; однако выбранный метод распределения должен давать результаты, соответствующие принципам этой статьи.

5. Никакая прибыль не будет зачисляться постоянному учреждению на основании лишь закупки этим постоянным учреждением товаров или изделий для предприятия.

6. Для целей предыдущих пунктов прибыль, относящаяся к постоянному учреждению, определяется ежегодно одним и тем же методом, если только не будет веской и достаточной причины для его изменения.

7. В случае, когда прибыль включает виды доходов, о которых говорится отдельно в других Статьях настоящего Соглашения, положения этих статей не затрагиваются положениями настоящей статьи.

Статья 8

Международные перевозки

1. Прибыль, от эксплуатации морских или воздушных судов, в международных перевозках, облагается налогом только в том Договаривающемся Государстве, в котором расположен фактический руководящий орган предприятия.

2. Если фактический руководящий орган морской судоходной компании расположен на борту морского или воздушного судна, тогда считается, что он расположен в том Договаривающемся Государстве, в котором находится порт приписки морского судна, а при отсутствии такого порта – в Договаривающемся Государстве, резидентом которого является владелец морского судна.

3. Положения пунктов 1 и 2 применяется также к прибыли от участия в пуле, совместном предприятии или в международной организации по эксплуатации транспортных средств.

Статья 9

Ассоциированные предприятия

1. В случае, когда:

а) предприятие одного Договаривающегося Государства прямо или косвенно в управлении, контроле или капитале предприятия другого Договаривающегося Государства, или

б) одни и те же лица прямо или косвенно участвуют в управлении, контроле или капитале предприятия одного Договаривающегося Государства и предприятия другого Договаривающегося Государства, и в каждом случае между двумя предприятиями в их экономических (предпринимательских) и финансовых взаимоотношениях создаются или устанавливаются условия, отличные от тех,

которые имели бы место между двумя независимыми предприятиями, тогда любая прибыль, которая могла бы быть начислена одному из них, но из за наличия этих условия не было ему начислена, может быть включена в прибыль этого предприятия и, соответственно обложена налогом.

2. В случае когда одно Договаривающееся Государство включает в прибыль предприятия этого Государства - и соответственно облагает налогом - прибыль, в отношении которой предприятие другого Договаривающегося Государства было подвергнуто налогообложению в этом другом Договаривающемся Государстве, и прибыль, включенная таким образом является прибылью, которая было бы начислена предприятию первого упомянутого Государства, если бы отношения между двумя предприятиями были бы такими же, как между независимыми предприятиями, то тогда это другое Государство произведет соответствующую корректировку начисленного в нем налога, на эту прибыль. При определении такой корректировки будут должным образом учтены другие положения настоящего Соглашения, а компетентные органы Договаривающихся Государств при необходимости будут консультироваться друг с другом.

Статья 10

Дивиденды

1. Дивиденды, выплачиваемые компанией, являющейся резидентом одного Договаривающегося Государства, резиденту другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Однако, такие дивиденды могут также облагаться налогами в Договаривающемся Государстве, резидентом которого является компания, выплачивающая дивиденды, в соответствии с законодательством этого Государства, но если получатель является фактическим владельцем дивидендов, то взимаемый таким образом налог не должен превышать 10% общей суммы дивидендов;

Этот пункт не затрагивает налогообложения компании в отношении прибыли, из которой выплачиваются дивиденды.

3. Термин "дивиденды" при использовании в настоящей Статье означает доход от акций, от пользования акциями или пользования правами, акций учредителей или других прав не являющихся долговыми требованиями, дающими право на участие в прибылях, а также доход от других корпоративных прав, который подлежит такому же налоговому регулированию, как доход от акций, в соответствии с законодательством того Государства, резидентом которого является компания, распределяющая прибыль.

4. Положения пунктов 1 и 2 не применяются, если фактически владелец дивидендов, будучи резидентом одного Договаривающегося Государства, осуществляет экономическую (предпринимательскую) деятельность в другом Договаривающемся Государстве, резидентом которого является компания,

выплачивающая дивиденды, через находящееся там постоянное учреждение, или оказывает в этом другом Государстве независимые личные услуги через находящейся там постоянную базу, и холдинг, в отношении которого выплачиваются дивиденды, действительно относится к такому постоянному учреждению или постоянной базе. В таком случае, применяются положения Статьи 7 или 14 настоящего Соглашения, в зависимости от обстоятельств.

5. Если компания, которая является резидентом одного Договаривающегося Государства, получает прибыль или доходы из другого Договаривающегося Государства, это другое Государство может не взимать каких либо налогов на дивиденды, выплачиваемые этой компанией, за исключением, если эти дивиденды, выплачиваются резиденту этого другого Государства или если холдинг, в отношении которого выплачиваются дивиденды, действительно относится к постоянному учреждению или постоянной базе, находящимся в этом другом Государстве.

6. Прибыль компании, которая является резидентом одного Договаривающегося Государства и осуществляющего экономическую (предпринимательскую) деятельность в другом Государстве через расположенное там постоянное учреждение, может, после обложения налогом по Статье 7, быть обложена налогом на оставшуюся часть в том Договаривающемся Государстве, в котором расположено постоянное учреждение и в соответствии с законодательством этого Государства, при условии, что ставка налога, взимаемого таким образом, не должна превышать, указанную в пункте 2.

Статья 11

Проценты

1. Проценты, возникающие в одном Договаривающемся Государстве и выплачиваемые резиденту другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогами в этом другом Государстве.

2. Однако, такие проценты могут также облагаться налогами в том Договаривающемся Государстве, в котором они возникают и, в соответствии с законодательством этого Государства, но если получатель является фактическим владельцем процентов, взимаемый налог таким образом не должен превышать 8 процентов от валовой суммы процентов.

3. Несмотря на положения пункта 2, проценты, возникающие в одном Договаривающемся Государстве, получателем и подлинным владельцем которых является Правительство другого Договаривающегося Государства или Национальный (Центральный) банк этого Государства, освобождаются от налога в первом упомянутом Государстве.

4. Термин "проценты" при использовании в настоящей Статье означает доход от долговых требований любого вида, вне зависимости от ипотечного обеспечения и от наличия права на участие в прибылях должника, и в частности доход от правительственных ценных бумаг и облигаций или долговых

обязательств, включая премии и выигрыши по этим ценным бумагам, облигациям или долговым обязательствам. Штрафы за несвоевременные выплаты не рассматриваются в качестве процентов для целей настоящей Статьи.

5. Положения пунктов 1 и 2 не применяются, если фактический владелец процентов, будучи резидентом одного Договаривающегося Государства, осуществляет экономическую (предпринимательскую) деятельность в другом Договаривающемся Государстве, в котором возникают проценты, через находящееся там постоянное учреждение, или оказывает в этом другом Государстве независимые личные услуги через находящуюся там постоянную базу, и долговое требование, на основании которого выплачиваются проценты, действительно относится к такому постоянному учреждению или к постоянной базе. В таком случае, в зависимости от обстоятельств, применяются положения Статьи 7 или Статьи 14 настоящего Соглашения.

6. Считается, что проценты возникают в одном Договаривающемся Государстве, если плательщиком является само это Государство или резидент этого Государства. Если же, лицо, выплачивающее проценты, независимо от того, является ли оно резидентом Договаривающегося Государства или нет, имеет в Договаривающемся Государстве постоянное учреждение или постоянную базу, в связи с которыми возникла задолженность, по которой выплачиваются проценты, и расходы по выплате этих процентов несет такое постоянное представительство (учреждение) или постоянная база, то считается, что такие проценты возникают в Государстве, в котором находится постоянное учреждение или постоянная база.

7. Если по причине особых отношений между плательщиком и фактическим владельцем процентов, или между ними обоими и каким-либо третьим лицом, сумма процентов, относящаяся к долговому требованию, на основании которого она выплачивается, превышает сумму, которая была бы согласована между плательщиком и фактическим владельцем процентов, при отсутствии таких отношений, то положения настоящей Статьи применяются только к последней упомянутой сумме. В таком случае избыточная часть платежа по-прежнему подлежит налогообложению в соответствии с законодательством каждого Договаривающегося Государства с должным учетом других положений настоящего Соглашения.

Статья 12

Роялти

1. Роялти, возникающие в одном Договаривающемся Государстве и выплачиваемые резиденту другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогами в этом другом Государстве.

2. Однако, такие роялти могут также облагаться налогом в Договаривающемся Государстве, где они возникают в соответствии с законодательством этого Государства, но если получатель и фактический

владелец роялти является резидентом другого Договаривающегося Государства, то налог взимаемый таким образом не должен превышать 8 процентов валовой суммы роялти.

3. Термин "роялти" при использовании в настоящей Статье означает платежи любого вида, получаемые в качестве возмещения за пользование или за предоставление права использования авторских прав на произведения литературы, искусства или науки, включая кинофильмы, любой патент, торговую марку, дизайн или модель, план, секретную формулу или процесс, или за использование, или за предоставление права использования промышленного, коммерческого или научного оборудования, или за информацию ("ноу-хау"), касающуюся промышленного, коммерческого или научного опыта.

4. Положения пунктов 1 и 2 не применяются, если фактический владелец роялти, будучи резидентом одного Договаривающегося Государства, осуществляет экономическую (предпринимательскую) деятельность в другом Договаривающемся Государстве, в котором возникают роялти, через находящееся там постоянное учреждение, или оказывает в этом другом Государстве независимые личные услуги через находящуюся там постоянную базу, и право или имущество, в отношении которых выплачиваются роялти, действительно связаны с этим постоянным учреждением или постоянной базой. В таком случае, применяются положения Статьи 7 или Статьи 14 настоящего Соглашения.

5. Считаются, что роялти возникают в Договаривающемся Государстве, если плательщиком является само Договаривающееся Государство, его местный орган власти или резидент этого Государства. Если, однако, лицо, выплачивающее роялти, независимо от того, является ли оно резидентом Договаривающегося Государства или нет, располагает в Договаривающемся Государстве постоянным учреждением или постоянной базой, в связи с которой возникло обязательство выплачивать роялти, и такие роялти выплачиваются этим постоянным учреждением или постоянной базой, тогда считается, что роялти возникают в том Договаривающемся Государстве, в котором расположено постоянное учреждение или постоянная база.

6. Если по причине особых отношений между плательщиком и фактическим владельцем или между ними обоими и каким-либо третьим лицом сумма роялти, относящаяся к использованию, праву или информации, на основании которых они выплачиваются, превышает сумму, которая была бы согласована между плательщиком и фактическим владельцем при отсутствии таких отношений, то положения настоящей Статьи применяются только к последней упомянутой сумме. В таком случае избыточная часть платежа по-прежнему подлежит налогообложению в соответствии с законодательством каждого Договаривающегося Государства с должным учетом других положений настоящего Соглашения.

Статья 13.**Доходы от прироста стоимости имущества**

1. Доходы, получаемые резидентом одного Договаривающегося Государства от отчуждения недвижимого имущества, определенного Статьей 6, и находящегося в другом Договаривающемся Государстве, могут облагаться налогами в этом другом Государстве.

2. Доходы, получаемые от отчуждения имущества, составляющего часть имущества постоянного учреждения, которое предприятие одного Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся Государстве, или имущества, относящегося к постоянной базе, регулярно доступной резиденту одного Договаривающегося Государства в другом Договаривающемся Государстве, для оказания независимых личных услуг, включая доходы от отчуждения такого постоянного учреждения (отдельно или в совокупности с целым предприятием), или такой постоянной базы, могут облагаться налогами в этом другом Государстве.

3. Доходы, получаемые резидентом одного Договаривающегося Государства от отчуждения морских или воздушных судов, автомобильных или железнодорожных транспортных средств, эксплуатируемых в международных перевозках, или имущества, связанного с их эксплуатацией, могут облагаться налогом только в этом Договаривающемся Государстве.

4. Доходы, получаемые резидентом одного Договаривающегося Государства от отчуждения акций или других корпоративных прав компании, активы которой прямо или косвенно состоят из недвижимого имущества, находящегося в другом Договаривающемся Государстве, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

5. Доходы, получаемые от отчуждения какого-либо имущества, не упомянутые в пунктах 1, 2, 3 и 4, облагаются налогом только в том Договаривающемся Государстве, резидентом которого является лицо, отчуждающее имущество.

Статья 14**Независимые личные услуги**

1. Доход, получаемый резидентом одного Договаривающегося Государства от оказания профессиональных услуг или другой деятельности независимого характера, облагается налогом только в этом другом Государстве, за исключением случаев, когда резидент располагает регулярно доступной постоянной базой в другом Договаривающемся Государстве для осуществления этой деятельности. Если у него имеется такая постоянная база, доход может облагаться налогом в другом Государстве, но только в той части, которая относится к этой постоянной базе.

2. Термин "профессиональные услуги" включает, в частности, независимую

научную, литературную, артистическую, образовательную или преподавательскую деятельность, а также независимую деятельность врачей, адвокатов, инженеров, архитекторов, стоматологов, бухгалтеров, аудиторов.

Статья 15

Зависимые личные услуги

1. С учетом положений Статей 16, 17 и 19, жалование, заработная плата и другие подобные вознаграждения, получаемые резидентом одного Договаривающегося Государства, в связи с работой по найму, облагаются налогом только в этом Государстве, если только работа по найму не осуществляется в другом Договаривающемся Государстве. Если работа по найму осуществляется таким образом, вознаграждение, полученное в связи с этим, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Несмотря на положения пункта 1, вознаграждение, получаемое резидентом одного Договаривающегося Государства в связи с работой по найму, осуществляемой в другом Договаривающемся Государстве, облагается налогом только в первом упомянутом Государстве, если:

а) получатель находится в другом Государстве в течение периода или периодов, не превышающих в совокупности 90 дней в любого двенадцатимесячного периода, и

б) вознаграждение выплачивается нанимателем или от имени нанимателя, который не является резидентом этого другого Государства, и

с) расходы по выплате вознаграждений не несет постоянное учреждение или постоянная база, которые наниматель имеет в этом другом Государстве.

3. Независимо от предыдущих положений этой Статьи, вознаграждение, в связи с работой по найму, осуществляемой на борту морского или воздушного судна, эксплуатируемого в международных перевозках предприятием одного Договаривающегося Государства, может облагаться налогом в том Государстве, в котором находится фактический руководящий орган предприятия.

Статья 16

Вознаграждение директоров

Директоров и аналогичные с ними выплаты, получаемые резидентом одного Договаривающегося Государства в качестве члена Совета директоров или аналогичного органа компании, которая является резидентом другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогами в этом другом Государстве.

Статья 17

Артисты и спортсмены

1. Независимо от положений Статей 14 и 15 доход, получаемый

работником искусства, (такого как артист театра, кино, радио или телевидения, или музыканта) или в качестве спортсмена, от его личной деятельности как таковой, осуществляемой в другом Договаривающемся Государстве, может облагаться налогами в этом другом Государстве.

2. Если доход от личной деятельности, осуществляемой работником искусств или спортсменом в этом своем качестве, начисляется не самому работнику искусств или спортсмену, а другому лицу, этот доход может, независимо от положений Статей 7, 14 и 15, облагаться налогом в Договаривающемся Государстве, в котором осуществляется деятельность работника искусств или спортсмена.

3. Несмотря на положения пунктов 1 и 2, доход, указанный в настоящей Статье, будет освобожден от налогообложения в Договаривающемся Государстве, в котором осуществляется деятельность артиста или спортсмена, если эта деятельность артиста или спортсмена в значительной мере (более 50 %) финансируется за счет общественных фондов другого Договаривающегося Государства, или если эта деятельность осуществляется на основании межправительственного соглашения о культурном сотрудничестве, заключенного между Договаривающимися Государствами.

Статья 18

Пенсии

С учетом положений пункта 2 Статьи 19, пенсии и другие подобные вознаграждения, выплачиваемые резидент у Договаривающегося Государства в связи с прошлой работой по найму, подлежат налогообложению только в том Договаривающемся Государстве, в котором они возникают.

Статья 19

Государственная служба

1. Вознаграждения, иные, чем пенсии, выплачиваемые одним Договаривающимся Государством, или его административно-территориальной единицей любому физическому лицу в отношении услуг, оказываемых этому Государству, облагается налогом только в этом Государстве.

2. Однако такое вознаграждение облагается налогом только в другом Договаривающемся Государстве, если услуги оказываются в этом другом Государстве и физическое лицо является резидентом этого Государства, которое:

(i) является национальным лицом этого Государства, или

(ii) не стало резидентом этого Государства только с целью оказания таких услуг.

3. Любая пенсия, выплачиваемая одним Договаривающимся Государством или его административно-территориальной единицей, или из созданных ими фондов любому физическому лицу в отношении услуг, оказываемых этому Государству или его административно-территориальной единице, облагается налогом только в этом Государстве.

Однако, такая пенсия облагается налогом только в другом Договаривающемся Государстве, если физическое лицо является резидентом и национальным лицом этого другого Государства.

4. Положения Статьи 15, 16 и 18 будут применяться к вознаграждениям и пенсиям в отношении услуг, оказываемых в связи с осуществлением экономической (предпринимательской) деятельности Договаривающимся Государством, или его административно-территориальной единицей.

Статья 20

Студенты

Выплаты, которые студенты, учащиеся или стажеры, являющиеся или непосредственно до приезда в одно Договаривающееся Государство являвшиеся резидентами другого Договаривающегося Государства и находящиеся в первом упомянутом Государстве исключительно с целью получения образования, или прохождения практики, предназначенные для целей их содержания, образования или практики, не облагаются налогом в этом Государстве, если источники этих выплат находятся за пределами этого Государства.

Статья 21

Профессора, учителя и научные работники

1. Платежи, получаемые профессором, учителем или научным работником, которые являются или являлись непосредственно до приезда в одно Договаривающееся Государство резидентами другого Договаривающегося Государства и находятся в первом упомянутом Государстве исключительно с целью преподавания или проведения научных исследований, на период, не превышающий два года в университете, колледже или другом учебном, или научно-исследовательском заведении, признанном правительством первого Договаривающегося Государства, не облагаются налогом в этом первом Государстве.

2. Положения пункта 1 этой Статьи не будут применяться к доходу от исследовательских работ, если такие работы проводятся не в общественных интересах, а для собственной выгоды определенных лиц или лица.

Статья 22

Другие доходы

1. Виды доходов резидента одного Договаривающегося Государства, не

упомянутые в предыдущих Статьях настоящего Соглашения, облагаются налогом в этом Договариваемом Государстве.

2. Положения пункта 1 не применяются к доходам, иным, чем доходы от недвижимого имущества, определенного в пункте 2 Статьи 6, если получатель таких доходов, являясь резидентом одного Договариваемого Государства, осуществляет экономическую (предпринимательскую) деятельность в другом Договариваемом Государстве через расположенное в нем постоянное представительство (учреждение), или оказывает в этом другом Государстве независимые личные услуги с находящейся там постоянной базы, и право или имущество, в связи с которыми получен доход, действительно связаны с таким постоянным представительством (учреждением) или постоянной базой. В таком случае принимаются положения Статьи 7 или Статьи 14 настоящего Соглашения в зависимости от обстоятельств.

Статья 23

Капитал

1. Капитал, представленный недвижимым имуществом, о котором говорится в Статье 6, являющийся собственностью резидента одного Договариваемого Государства и находящийся в другом Договариваемом Государстве, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Капитал, представленный движимым имуществом, являющийся частью коммерческого имущества постоянного учреждения, которое предприятие одного Договариваемого Государства имеет в другом Договариваемом Государстве, или представленный недвижимым имуществом, связанным с постоянной базой, находящейся в распоряжении резидента одного Договариваемого Государства в другом Договариваемом Государстве для целей оказания независимых личных услуг, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

3. Капитал, представленный морскими или воздушными судами, эксплуатируемыми в международных перевозках, и движимым имуществом, связанным с их эксплуатацией, облагается в том Договариваемом Государстве, где находится фактический руководящий орган предприятия.

4. Капитал, представленный акциями или другими корпоративными правами компании, активы которой состоят главным образом из недвижимого имущества, находящегося в Договариваемом Государстве, может облагаться налогом в этом Договариваемом Государстве.

5. Все другие элементы капитала резидента Договариваемого Государства облагаются налогом только в этом Договариваемом Государстве.

Статья 24

Метод устранения двойного налогообложения

1. Если резидент одного Договаривающегося Государства получает доход или владеет капиталом в другом Договаривающемся Государстве, которые в соответствии с положениями настоящего Соглашения могут облагаться налогом в другом Договаривающемся Государстве, первое упомянутое Государство позволит:

а) вычесть из налога на доход этого резидента сумму, равную налогу на доход, уплаченному в этом другом Государстве;

б) вычесть из налога на капитал этого резидента сумму, равную налогу на капитал, уплаченному в этом другом Государстве;

Эти вычеты, в любом случае не должны превышать часть налога на доход или налога на капитал, подсчитанную до предоставления вычета, относящуюся, в зависимости от обстоятельств, к доходу или к капиталу, который может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Если, в соответствии с любым положением настоящего Соглашения, доход получаемый резидентом одного Договаривающегося Государства освобожден от налога в этом Государстве, то это Государство может тем не менее при подсчете суммы налога на остальную часть дохода или капитала этого резидента принять во внимание освобожденный от налога доход или капитал.

Статья 25

Недискриминация

1. Национальные лица одного Договаривающегося Государства не будут подвергаться в другом Договаривающемся Государстве иному или более обременительному налогообложению, или связанному с ним обязательству, чем налогообложению и связанным с ним обязательствам, которым подвергаются или могут подвергаться национальные лица этого другого Государства при тех же обстоятельствах, в частности, с точки зрения резиденции. Это положение также применяется, несмотря на положения Статьи 1 настоящего Соглашения, к физическим лицам, не являющимся резидентами одного или обоих Договаривающихся Государств.

2. Лица без гражданства, являющиеся резидентами Договаривающегося Государства, не должны подвергаться ни в каком из Договаривающихся Государств любому налогообложению или любым связанным с ним обязательствам, иным или более обременительным, чем налогообложение или связанное с ним обязательства, которым подвергаются национальные лица этих Государств при тех же самых обстоятельствах.

3. Налогообложение постоянного учреждения, которое предприятие одного Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся

Государстве не должно быть менее благоприятным в этом другом Государстве, чем налогообложение предприятий, осуществляющих подобную деятельность в этом другом Государстве. Это положение не должно истолковываться как обязывающее одно Договаривающееся Государство предоставлять резидентам другого Договаривающегося Государства какие-либо личные льготы, вычеты и скидки по налогообложению на основе их гражданского статуса или семейных обязательств, которые оно предоставляет своим собственным резидентам.

4. За исключением случаев, когда применяются положения пункта 1 Статьи 9, пункта 6 Статьи 11 или пункта 4 Статьи 12, проценты, роялти и другие выплаты, производимые предприятием одного Договаривающегося Государства резиденту другого Договаривающегося Государства, должны, в целях определения налогооблагаемой прибыли такого предприятия, подлежать вычетам на тех же самых условиях, как если бы они выплачивались резиденту первого упомянутого Государства. Аналогично любая задолженность предприятия одного Договаривающегося Государства резиденту другого Договаривающегося Государства должна, в целях определения налогооблагаемого капитала этого предприятия, подлежать вычету на тех же самых условиях, что и задолженность резиденту первого упомянутого Государства.

5. Предприятия одного Договаривающегося Государства, капитал которого полностью или частично принадлежит одному или нескольким резидентам или, прямо или косвенно, контролируется одним или несколькими резидентами другого Договаривающегося Государства, не должны в первом упомянутом Государстве подвергаться любому налогообложению или любым обязательствам, связанным с ним, иным или более обременительным, чем налогообложение и связанные с ним обязательства, которым могут подвергаться другие подобные предприятия первого упомянутого Государства.

6. Несмотря на положения Статьи 2 настоящего Соглашения, положения настоящей Статьи будут применяться к налогам любого рода и вида.

Статья 26

Процедура взаимного согласования

1. Если лицо считает, что действия одного или обоих Договаривающихся Государств приводят или приведут к его налогообложению не в соответствии с положениями настоящего Соглашения, оно может, независимо от средств защиты, предусмотренных национальным законодательством этих Государств, представить свое дело для рассмотрения в компетентные органы Договаривающегося Государства, резидентом которого оно является, или, если его случай подпадает под действие пункта 1 Статьи 24 настоящего Соглашения, того Государства, национальным лицом которого оно является. Заявление должно быть представлено в течение трех лет с момента первого уведомления о действиях, приводящих к налогообложению не в соответствии с положениями

Соглашения.

2. Компетентный орган будет стремиться, если он сочтет заявление обоснованным, и если он сам не в состоянии прийти к удовлетворительному решению, решить вопрос по взаимному согласию с компетентным органом другого Договаривающегося Государства с целью избежания налогообложения, не соответствующего настоящему Соглашению. Любая достигнутая договоренность должна выполняться независимо от каких-либо временных ограничений, имеющих во внутренних законодательствах Договаривающихся Государств.

3. Компетентные органы Договаривающихся Государств будут стремиться разрешить по взаимному согласию любые трудности или сомнения, возникающие при толковании или применении настоящего Соглашения. Они могут также консультироваться друг с другом с целью устранения двойного налогообложения в случаях, не предусмотримых настоящим Соглашением.

4. Компетентные органы Договаривающихся Государств могут вступать в прямые контакты друг с другом в целях достижения согласия в понимании предыдущих пунктов. Если для достижения согласия целесообразно будет организовать устный обмен мнениями, такой обмен может состояться в рамках заседания комиссии, состоящей из представителей компетентных органов Договаривающихся Государств.

Статья 27

Обмен информацией

1. Компетентные органы Договаривающихся Государств обмениваются информацией, необходимой для выполнения положений настоящего Соглашения или национальных законодательств Договаривающихся Государств, касающейся налогов, на которые распространяется настоящее Соглашение в той мере, пока налогообложение не противоречит настоящему Соглашению. Обмен информацией не ограничивается Статьей 1. Любая информация, получаемая Государством, считается конфиденциальной таким же образом, как и информация, полученная в рамках национального законодательства этого Государства, и сообщается только лицам или органам (включая суды и административные органы), занятым оценкой или сбором, принудительным взысканием или судебным преследованием или рассмотрением апелляций, касающихся налогов, на которые распространяется настоящее Соглашение. Лица или органы используют эту информацию только для в этих целях. Они могут раскрывать эту информацию в ходе открытого судебного заседания или при принятии судебных решений.

2. Ни в каком случае положения пункта 1 не будут толковаться как налагающие на Договаривающиеся Государства обязательство:

а) проводить административные мероприятия, противоречащие законодательству или административной практике этого или другого

Доваривающегося Государства;

b) предоставлять информацию, которую нельзя получить по законодательству или в ходе обычной административной практики этого или другого Договаривающегося Государства;

c) предоставлять информацию, которая раскрывала бы какую-либо торговую, экономическую, промышленную, коммерческую или профессиональную тайну, или торговый процесс, или информацию, раскрытие которой противоречило бы государственной политике.

Статья 28

Члены дипломатических представительств и консульских учреждений

Никакие положения настоящего Соглашения не затрагивают налоговых привилегий членов дипломатических представительств и консульских учреждений, Договаривающихся Государств, установленных общими нормами международного права или на основании специальных соглашений.

Статья 29

Изменения и дополнения

В настоящее Соглашение по взаимному согласию Договаривающихся Сторон могут быть внесены изменения и дополнения, оформленные отдельным протоколом, который будет являться неотъемлемой частью настоящего Соглашения после выполнения каждой Стороной внутригосударственных процедур необходимых для вступления этих изменений и дополнений в силу.

Статья 30

Вступление в силу

1. Настоящее Соглашение вступает в силу после письменного уведомления Договаривающимися Государствами друг друга о выполнении всех внутригосударственных процедур.

2. Соглашение вступает в силу с даты получения последнего уведомления, о котором говорится в пункте 1, и его положения применяются

a) в отношении налогов, взимаемых у источника с доходов, полученных первого или после первого января календарного года, следующего за годом, в котором настоящее Соглашение вступает в силу;

b) в отношении других налогов, к налогам, взимаемым за любой налоговый период, начинающийся первого или после первого января календарного года, следующего за годом, в котором настоящее Соглашение вступает в силу.

Статья 31 Прекращение действия

Настоящее Соглашение остается в силе до тех пор, пока одно из Договаривающихся Государств не прекратит ее действие. Каждое из Договаривающихся Государств может прекратить действие настоящего Соглашения, письменно уведомив по дипломатическим каналам о прекращении действия настоящего Соглашения не позднее чем за 6 месяцев до окончания любого календарного года. В таком случае настоящее Соглашение теряет силу в отношении налогов за любой финансовый год, начинающийся после 31 декабря календарного года, в течение которого было сделано уведомление о прекращении действия.

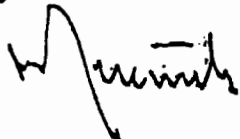
В подтверждении чего представители государств обеих Сторон, уполномоченные на то государствами Сторон, подписали настоящее Соглашение.

Совершено в г. Варшава, " 5 " ноября 1999 года, в двух подлинных экземплярах, каждый на грузинском, польском и русском языках, причем все тексты имеют одинаковую силу.

В случае разногласий в толковании положений настоящего Соглашения преимущество дается тексту на русском языке.

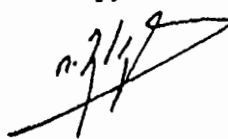
За Правительство

Республики Польша

За Правительство

Грузии

Po zaznajomieniu się z powyższą Umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 22 sierpnia 2006 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*

L.S.

Prezes Rady Ministrów: *J. Kaczyński*

1821

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 21 grudnia 2006 r.

**w sprawie mocy obowiązującej Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej
a Rządem Gruzji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się
od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku,
podpisanej w Warszawie dnia 5 listopada 1999 r.**

Podaje się niniejszym do wiadomości, że na podstawie ustawy z dnia 23 marca 2006 r. o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Gruzji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, podpisanej w Warszawie dnia 5 listopada 1999 r. (Dz. U. Nr 92, poz. 634), Prezydent Rzeczypospolitej

Polskiej dnia 22 sierpnia 2006 r. ratyfikował wyżej wymienioną Umowę.

Zgodnie z art. 30 Umowy zostały dokonane przewidziane w tym artykule notyfikacje.

Umowa weszła w życie dnia 31 sierpnia 2006 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. E. Fotyga*